

Con Ma Áo Trắng

Bà Na)m vốn là người mê xem cải lương ... Mỗi khi có đoàn cải lương nào về hát là bà không một khi bỏ lỡ cơ hội để được đi xem ... Ma).t dù có khuya cỡ nào, có dày cách mấy bà cũng không ngại đi Ma).t dù bà biết và cũng đã nghe qua biết bao nhiêu lời đồn là làng này có ma hay là có người bảo là đã từng chứng kiến thấy ma, nhưng bà vẫn không sợ Vì bà nghĩ không gì hấp dẫn ba)`ng 1 tuần cải lương hay..

Tối hôm ấy bà lo đi buôn bán hàng về cho sớm ... Tắm rửa rồi sửa soạn quần áo rồi lên đường đi xem cải lương. Rạp hát cách xa nhà bà cũng khoảng 15 phút đi bộ Lúc ấy trời đã sẩm chiều trời nhưng ánh sáng mờ mờ cũng đủ soi sáng cho bà đi.. 2 bên đường vẫn còn đông người đi người qua đường và lũ con nít chạy đùa giỡn trước sân nhà chúng. Bà Na)m rất quen thuộc con đường này.. Từng con lộ lớn cho đến các ngõ hẻm nhỏ Bà biết gần đó có một con hẻm nhỏ đi ta)'t đến rạp hát thật nhanh. Nhưng bà nghĩ trời vẫn còn sáng bà muốn thả bộ đi trên lộ lớn để xem người qua kẻ lại cho vui Còn cái hẻm ấy thì khi xem hát xong bà sẽ đi hướng ấy cho mau và tiện hơn. Thế là bà đã tính toán trước và cứ thế mà đi..

Giản hát cải lương xong cũng đã gần 12 giờ khuya rồi ... Mãi mê xem cải lương mà thì giờ trôi qua mau mà chẳng hay.. Khi giản tuồng rồi thì bà đã hoảng hồn, ba giờ bốn ca)?ng lật đật mà đi ... Theo dự định bà sẽ đi ngang cái hẻm nhỏ để có thể rút ngắn)n thì giờ về nhà. Trời đã khuya các bóng người trong rạp càng lúc càng thưa đi Bà cố đi cho mau và một lúc một va)'ng tanh và tối đen, 2 bên đường toàn là cây cổ thụ và từ xa la)'m mới có được 1 ánh đèn lu lu không đủ để soi sáng con đường. Bà vừa đi vừa có cảm thấy như lạnh lạnh. KHÔNG hiểu cảm giác ấy là do đêm khuya hay là gì bà nghĩ tới những lời đồn trong làng ra)`ng làng này có ma.. Bà cứ mãi mê đi, và cố sửa đi cái ý nghĩ rùng rợn ấy Mãi đi một lúc bà đã đến cái hẻm nhỏ ấy Cái hẻm tối om không có một ánh sáng chỉ vòng vèo có 2 cột đèn ba)'t từ đầu hẻm và cuối hẻm mà thôi, cái hẻm thật dày cho nên chỉ nhờ 2 cây cột đèn ấy cũng không đủ soi sáng cái hẻm nhỏ này Bà nhìn cái hẻm một hồi lâu thờ một hồi thật dài, lưỡng lự có nên đi hay không ... Một hồi sau bà mạnh dạn bước vào cái hẻm, rồi bộp 2 ngón cá vào trong lòng bàn tay cho thật chắc).c rồi lẩm bẩm niệm một câu thần chú gì ... Cứ mãi thế bà đã đi gần đến cuối hẻm. Trong bóng tối bà bỗng nghe có tiếng ai khóc ... và bà cứ lắng tai nghe cho thật kỹ thì đó chính là tiếng khóc của 1 người con gái.. Bà vẫn cứ đi cho đến gần cột đèn. Mai ra nhờ ánh sáng mờ mờ của cái cột đèn thì bà cũng đỡ sợ Khi đi đến cột đèn thì bà vẫn nghe có tiếng khóc của cô gái Ban đầu thì tiếng khóc rất nhỏ nhưng càng lúc tới gần cột đèn thì tiếng khóc càng lúc càng to hơn và càng thảm thiết hơn. Bà vừa sợ và cũng tò mò muốn biết xem người con gái đó đang khóc ở đâu, và nhất là bà muốn biết đó có phải là người hay là ma Khi bà đi đến cái cột đèn thì quả thật bà nhìn thấy có cái bóng của một cô gái bận 1 chiếc áo tra)'ng sóa và sóa mái tóc dày đen mun ... Cô gái đang ôm ma).t khóc nức nở và rất thảm thiết ... Trong cô gái đang đứng trong bóng tối, bận chiếc áo tra)'ng và sóa cả tóc phủ xuống và ôm ma).t khóc bà cảm thấy rợn rợn cả người.. Ôc gái bà nổi cả lên bà muốn bỏ chạy đi cho mau nhưng đôi chân bà đã không còn nghe lời bà nữa Tuy nhiên bà vẫn cứ trấn an ra)`ng cô con gái kia chính là người thật chứ không phải là ma quỷ gì cả Bà cứ đứng và nhìn cô gái ôm ma).t khóc nức nở Trong lòng bà thay vì sợ cô ta là ma nhưng giờ bà cảm thấy thương hại và lo ngại cho cô khóc lóc trong đêm khuya.. Bà thở thật dài rồi tự nói "Tội nghiệp KHÔNG biết gì cái gì mà cô ta khóc lóc thảm thương như vậy trong đêm khuya.. cha)'t là ga).p nhầm cái tha)`ng sở Khanh nào bỏ rồi chớ gì ... Con gái mà nhẹ dạ quá thì dễ bị dụ Nếu mà mình bỏ đi không khuyên cô ta lỡ cô ta làm chuyện dại dột thì cũng tội cho cô ta" Nghĩ tới đây thì bà liền lên tiếng hỏi

-Cô à Chuyện gì mà cô khóc lóc thảm thương vậy cô Chuyện gì thì cũng về nhà mà tén. chứ khi không khuya la)'c khuya lơ đứng ngoài đường mà khóc? Thôi cô về nhà đi.. Đã khuya la)'m rồi.. Cô mà đứng đây thì ga).p quân cướp bóc thì nguy la)'m đó. Thôi nghe lời tôi khuyên đi

Cô gái vẫn cứ ôm ma).p mà khóc. Bà sốt ruột, phần muốn đi về cho sớm, phần thì nghĩ cho cô gái Vẫn không nghe cô trả lời trả vốn, bà hỏi tiếp, lần này bà đi lại gần có gái hơn.

-Này cô à ... Nghe lời tôi đi.. Tôi nghe nói ở đây có ma đó ... Cô hãy mau mau đi về đi.. Nhà cô ở đâu Cô gái vẫn không trả lời Bà vẫn tiếp tục đi lại gần cô.. Một cơn gió nhẹ thổi nhanh qua làm bà rợn cả xương sống. Bà vẫn tiếp tục hỏi

-Thôi thì cô đi với tôi nè cho bớt sợ và cũng an toàn hơn ... Dẫn đi cùng 2 người

Bà Na)m vừa nói xong thì bà nắm vội bàn tay cô gái đang ôm ma).t khóc. Bàn tay cô rời khỏi khuôn ma).t thì bà chết sững, Bà buông tay cô gái ra và thực lùi lại 3 bước, miệng há hốc như bà muốn kêu lên một tiếng thất kinh nhưng cái miệng cứng đờ và cuốn học như đã bị nghẹt. Bà muốn bỏ chạy nhưng chân bà như tê đi và không còn cảm giác gì khi bà chợt nhận ra khuôn mặt cô gái ấy tra)'ng tỉnh, tra)'ng một cách ma quái và không có ma)'t, mũi và miệng ... Hoàn toàn trống trơn và ba)'ng tha)?ng